

kan alle mennesker godt se en forskel på, at vi i Danmark har foreningsfrihed og derfor har nazister, pædofilgrupper, Hizb-ut-Tahrir, rockergrupper og alt muligt andet, der går rundt i det offentlige rum, og dem forsøger vi at bekæmpe med ord, og en situation, hvor vi har domstolenes, måske Højesterets ord for, at det er en fuldt ud lovlig forening. Jeg synes, der er en stor forskel på de to sager.

Så må jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at det jo ikke er den situation, vi er i i dag. Jeg er ikke i stand til at nedlægge et midlertidigt forbud og bede anklagemyndigheden om at søge den forening opløst. Det er jeg ikke med hensyn til Pædofilgruppen, og det er jeg ikke med hensyn til Hizb-ut-Tahrir.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Er det ikke korrekt forstået, at hvis ministeren uden tilstrækkeligt bevis havde nedlagt det her foreløbige forbud med henblik på at få det afprøvet ved domstolene, kunne ministeren udsætte sig selv for en rigsretssag?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu er det selvfølgelig et spørgsmål om, hvis et flertal i Folketinget tvang en minister til at begå ulovligheder, om det samme flertal så bagefter ville stille ministeren for en rigsret. Det ville i hvert fald være udtryk for dobbeltmoral af værste skuffe. Men der er jo ingen tvivl om, at jeg ikke ville overholde lovgivningen.

Det ville jo svare til, at jeg valgte en tilfældig politiker, f.eks. hr. Morten Bødskov, og sagde: Nu skal anklagemyndigheden indlede en straffesag mod ham – om ikke andet, så fordi jeg var lidt sur på ham. Jeg har godt nok ikke nogen beviser, men lad det komme an på en prøve. Hr. Morten Bødskov tager det nu meget afslappet, og jeg kan også sige til hr. Morten Bødskov, at jeg ikke har tænkt mig at begå den slags ulovligheder.

Men det er fuldstændig korrekt, at det i yderste tilfælde kunne være konsekvensen, fordi jeg ikke ville efterleve mit ansvar som forvaltningschef.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til ministeren. Så er det fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal kort gøre Venstres synspunkter gældende, for så vidt angår B 150 om Pædofilgruppen, og fru Irene Simonsen vil så om et øjeblik tale om B 151.

Jeg skal sige, at vi i Venstre fuldkommen kan tilslutte os ministerens redegørelse og ligeledes de senere svar.

Begrundelsen i forslaget er jo, at man ønsker en forstærket indsats mod seksuel udnyttelse og misbrug. Jeg vil tilkendegive – og nu vil jeg bede fru Pia Kristensen lytte efter – at for os i Venstre er seksuelle forbrydelser over for børn noget af det mest afskyelige, der eksisterer. Så er det vist sagt klart.

Men det, som jeg synes forslagsstillerne skulle forklare os, var: Hvad vil det egentlig hjælpe med sådan et forbud? Jeg er enig i alle de juridiske betragtninger, som justitsministeren er kommet med, men jeg vil godt høre, hvad det egentlig er, man tror man kan opnå med det. Tror man virkelig, at de pædofile holder op med at være pædofile? Det gør de ikke.

Vi lægger også meget vægt på de argumenter, justitsministeren er kommet med, om, at en frifindelse ved retten er utrolig farlig, og vi har mærket os, at ministeren jo netop har henvendt sig til Rigsadvokaten, og vi synes på alle måder, at det er rigtigt at afvente Rigsadvokatens redegørelse.

Så med disse bemærkninger skal jeg sige, at Venstre ikke kan medvirke til forslaget.

Kl. 18.40

Irene Simonsen (V):

Jeg kan blot indlede med, nøjagtig som fru Birthe Rønn Hornbech gjorde, at Venstre jo helt klart og tydeligt synes, at seksuelle forbrydelser mod børn og overgreb mod børn er noget af det værst tænkelige, man kan blive udsat for.

Beslutningsforslag nr. B 151 går jo ud på, at man ønsker, at forældelsesfristen for anmeldelse af seksuelle overgreb, incestsager, skal ophæves, så der ikke er en forældelsesfrist.

Jeg har tænkt mig grundigt om, og vi har også haft en virkelig god og saglig debat i Venstres folketingsgruppe for og imod det her. Det har vi baggrund af, at vi jo alle har stor sympati for, at de ofre, der er i de sager her, skal komme så godt igennem tingene og livet som overhovedet muligt.

Men når vi vejer det på vægtskålen, så kommer vi altså frem til, at noget, der også kunne være slemt og være til stor gene for offeret, er,